

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Paragraphvs III. De reservatione clausa in corpore juris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

Questio 528. An reservatio dicenda sit favorabilis, an odiosa?

Respondeo: in hoc non convenire Auctores; nam primò docet Gonz. *ad reg. mens. s. 6. proem. n. 6.* apud Castrop. *p. 15. n. 5.* reservationes pro singularibus personis, vel de singulari beneficio facta per modum legis generalis, qualis est, quæ continetur in corpore juris, & regulis Cancell. utpote reducens provisionem beneficiorum ad suum primævum statum seu naturam (quæ est, ut Papa solus illam haberet, & ex ejus concessione alii inferiores) quæque inducta est ad vitandas fraudes (quæ facilius contingunt in provisionibus Ordinariorum, de quo vide Lott. *l. 2. q. 36. n. 16.* & quem refert Rebuf. *in pr. tit. requisita ad bonam collationem. n. 63.*) & in favorem clericorum pauperum, & personarum bene meritaram, quibus Papa beneficia reservata conferre intendit (et si præter mentem Papæ quandoque, rariùs tamen, contingat ea obvenire indignis, non tantùm beneficiariis, sed & vivere, ut Lott. *loc. cit. n. 17.* & ipsè Papa Pius II. *in opusc. de moribus German.*) hinc inquam, favorabilem esse.

2. Secundò omnem reservationem tam clausam in corpore juris, quàm extra, odiosam esse, & restringendam, docent Gl. *in c. presenti. v. finitur. de off. leg. in 6. Navar.* & alii, quos citant & sequuntur Castrop. *loc. cit. Garc. p. 5. c. 1. n. 67.* citans insuper Bellam. *de permutat. benef. p. 3. q. 1. & conf. 34.* (qui expressè id quoque ait de reservationibus motu proprio factis.) Cassad. *de reserv. decisi. 3. n. 6.* & plures alios. Ratio illorum est, quòd reservatio omnis detrahat ordinariæ potestati, & juribus Ordinariorum: quod ita urget Castrop. concessio facta Episcopis de conferendis beneficiis suæ diæcesis est favorabilis, utpote potestas data, non cuilibet personæ in particulari, sed omnibus ratione officii & muneris, quod exercent, adeoque derogatio hujus potestatis, veluti debita & naturalis, censeri debet odiosa. Nec obstat, quòd reservationes generales sint per modum legis, cum lex etiam odiosa esse possit, dum nimirum diminuit jus quæsitum alterius. Neque urgeat, reservationem latam ad vitandas fraudes, personarumque pauperes & bene meritas providendas; cum rigor vel favor legis non desumatur ex fine legislatoris, cum is debeat semper esse utilitas reipub. sed ex fine intrinseco ipsius legis, quæ, si respectu obligatorum per illam contineat odium & rigorem, semper absolute odiosa est, & non favorabilis. Idem ex mente aliorum tradit Lott. *imprimis l. 3. q. 12. n. 48. & seq.* ubi ait: Ordinarii nimis seridè reputant reservationes, etiam generales, sibi esse præjudiciales, ideòque faciliè ipsos provisores Apostolicos habent usque adeo exosos, ut plerumque contra eos diversas consueverint technas ordiri, dum alios intrudunt, intrusosque fovent, prout hunc perversum morem notarunt Vitalm. Rebuff. & c. *l. 2. q. 32. n. 101.* ubi: reservationes sunt odiosæ: ubique exclamant Doctores, & propterea in eis sit stricta interpretatio.

3. Tertio nihilominus ipsè ex suo *l. 2. q. 26. n. 19.* ait: minimè sequendum eorum judicium, qui arbitrati sunt, reservationes esse odiosas, quasi detrahentes Ordinariorum potestati: id enim si de reservationibus generalibus intelligatur, & non referatur ad expectativas implicitas propter votum captandæ mortis, esse prorsus erroneum; eò quòd per reservationes non auferatur potestas Ordinariorum, sed simplex ejus usus, ut Lott. *ibid. n. 13.* fiat

que id ipsum citra cujusquam injuriam, cum jus conferendi in Papa originetur, & in alios ab ipso diffundatur. Lott. *n. 14.* adeoque dum reservat, seu sibi soli habet & servat potestatem conferendi, eodem modo, quo fuit ab initio, non tam auferat, seu detrahat, quàm cesset potestatem in alios diffundere, quemadmodum, ut dictum supra ex eodem Lott. *n. 15.* nil magistratui à se electo detrahit princeps, dum vellet ipsè munus judicandi obire. Et dato, statim à principio fuisse hanc potestatem per Papam diffusam in omnes Episcopos, & ubicunq; agitur de revocatione factæ concessionis, materiam non posse separari à quadam odiositate; advertendum tamen, diffusionem illam non fuisse factam in gratiam ipsorum Episcoporum (prout est de ratione beneficii principis respicere bonum & favorem personæ, cui confertur) sed in gratiam ipsius Papæ diffundentis, ac propterea non excedere formam simplicis mandati, quod in articulo revocationis perpetuò est expositum nutui mandantis. Eadem astruit *l. 2. q. 6. à n. 7.* ubi, et si agat *de reg. 9. Cancell.* rationem tamen dat unversalem, dum ait: regulam esse favorabilem, & non odiosam, cum Papa rationem & causam illius refert ad favorem pauperum & bene meritaram; eò quòd ad judicandum, num aliqua dispositio sit odiosa, an favorabilis, attendi non debeat id, quod consequitur, sed id, quod principaliter intenditur, ut declarat Bartol. *in l. qui exceptionem, de condict. indeb.* Neque etiam dici posse, reservationes partim continere odium, nempe respectu Ordinariorum; partim favorem, respectu nimirum clericorum pauperum, & bene meritaram, ut sentire videtur Gonz. *cit. s. 6. n. 45.* dum dari nequit in jure concursus odii & favoris in eadem constitutione, eò quòd ratio legis perpetuò unica est, nempe utilitas & bonum commune, in quo aliud inveniri nequit, quàm favor simpliciter, ut rectè & fuse Soto *de justitia l. 1. q. 1. a. 2.* licet enim ex parte materiæ proxima considerari possit favor aut odium, ita ut cessante eo favore vel odio personæ, cessare etiam colligatur ipsa lex, quatenus tamen lex ipsa tendit in ultimum & nobiliorem finem suum, aliud in ea considerari nequit, quàm purus & simplex favor propter commune reipub. bonum, in quod ille etiam, si favor five odium proxima materiæ redundat, ut optimè Suar. *de legibus l. 1. c. 8. à n. 10.* ita Lott. *cit. q. 26. à num. 9.*

PARAGRAPHVS III.

De reservatione clausâ in corpore juris.

Questio 529. Num dentur plures reservationes clausæ in corpore juris, quàm una, & quanam illa?

Respondeo: verisimilius est, reservationem clausam in corpore juris esse tantùm unicam; nimirum quæ habetur in *cap. licet. & cap. presente. de prob. in 6.* & est de beneficiis vacantibus in Curia, seu apud Sedem, Castrop. *loc. cit. n. 4.* citans Glossatorem in *reg. cancell. 35. vers. item queritur. & reg. 62. ad finem.* Azor. & c. contra *Æn. de Falcon. & Millem.* nam quæ ab illis afferuntur ex Extravagantibus, reputantur extra corpus juris; præterquam quòd reservatio contenta in *Extrav. Ex debito.* & ad

& ad regimen. temporaria sint, seu ad vitam Pontificis statutis: contenta in *Extrav. execrabilis*. non est nuda reservatio, sed privatio beneficii, & illius reservatio ob delictum. Quod dicitur ab iis de beneficiis devolutis ob negligentiam collatorum, hæc non tam jure reservationis, quam devolutionis conferuntur. Quod de beneficiis litigatorum *ex cap. 1. & 7. ut lite pendente*; hæc reservata non sunt, cum lite finita, Ordinarii ea providere possunt, & lite durante suspendatur eorum provisio. Quod de beneficiis exemptis & Papæ subiectis *ex c. mutationes. 7. q. 1. c. licet. & c. inter. de translatione Episcopi. &c.* hæc providentur, non jure reservationibus, sed jure ordinario Papæ, uti & ab eo providentur beneficia constituta in Urbe Romana, quæ quia ab aliis à Pontifice provideri nequeunt, non est opus reservatione, utpote quæ solum est ad excludendam aliorum provisionem; ita *Castrop. loc. cit.* per hoc autem, quod dicat, constitutio *c. licet.* & reservatio per eam inducta præ ceteris reservationibus referatur in *Extrav. ad regimen*, quæ *Extrav.* consuevit semper innovari per regulas Cancell. per hoc inquam, non fit, quod minus ea reservatio maneat clausa in corpore juris, retineatque suum robur, cum remedium extra ordinem superinductum remedio juris communis illud non solvat, sed magis corroboret. *Lott. l. 2. q. 27. n. 43.*

Questio 330. Ratione hujus reservationis, quid veniat nomine Curie Romanae & Sedis Apostolicæ, & quam beneficia dicantur vacare apud Sedem Apostolicam, vel in Curia Romana?

Respondeo de utroque revideri posse, quæ, ubi de collatione Ecclesiarum parochialium agebatur, dicta sunt aliàs *ex Lott. l. 2. q. 27.* Quibus addendum breviter, quod Sedes Apostolica seu Curia Romana (hæc enim quantum spectat ad præsentem materiam reservationum, idem sunt, & pro eodem sumuntur, ut dictum ibi & *Castrop. loc. cit. p. 16. n. 2. citans Gonz. gl. 5. §. 1. n. 1.*) censetur esse, ubi Pontifex sedet, & assistit gubernaturus Ecclesiam, ut *Castrop. vel melius, ubi Papa cum Cancellaria sua, aliisque tribunalibus, Officialibus & Consiliariis suis, quos ad regimen Ecclesiæ adhibet, subsistit, ita ut Curia Apostolica tunc propriè, & juxta communem modum loquendi censetur transferri, non quando Papa aliò recreationis, vel negotii alicujus causâ ad modicum recedit, sed ubi cum Papa transferuntur Cancellaria, tribunalia, ejusque Consiliarii Cardinales, ibique censetur remanere Curia, ubi illa manent, et si Papa moretur ad tempus alibi: quemadmodum Curia regia ibi est, ubi Rex est, non tantum cum suis aulicis, sed cum suis Consiliariis, qui ejus lateri assistunt, ut consulant ei in regni totius negotiis; eaque transferri tunc dicitur tantum, ubi Consilia & tribunalia regia transferuntur, et si Rex aliò vadat, *Garc. p. 5. c. 1. à n. 389. Pirh. ad tit. de præb. n. 334. & alii ex Covar. qq. præb. c. 4. n. 10.* quemadmodum etiam Abb. & Tiraq. apud *Garc. loc. cit.* Romam dicunt, ubi est Papa, & subintelligendo nimirum, ut *Garc. unâ cum Curia sua modo jam explicato.**

2. Proinde jam quò ad effectum reservationis beneficiorum, de quibus textus in *c. licet. & c. præsent. de præbend. in 6.* ea solum intelligantur vacare apud Sedem Apostolicam, seu in Curia Romana,

quæ vacant ibi, ubi Pontifex explicato modo existit, vel etiam ubi existunt Cancellaria, tribunalia & ordinarii Papæ Consiliarii, Papæ alio digresso, vel in locis loco, ubi est Curia, vicinis inter duas dictas legales, quarum qualibet 20. leucas, seu milliaria italica, hoc est, mille passus complectitur, quamvis, ut dictum aliàs *ex Lott.* plures perperam velint ea dicenda vacare apud Sedem Apostolicam, quæ vacant in locis dictis per obitum possessoris; illa vacare in Curia, quæ vacant ibidem, etiam modo alio, puta, per privationem, resignationem, &c. Hinc

Questio 331. An omnis reservatio consurgens ex vacatione apud Sedem Apostolicam, vel in Curia Romana, clausa sit in corpore juris, hoc est, comprehensa in dicto c. licet. & c. præsent.?

Respondeo negativè; de sola enim vacatione in Curia, vel apud Sedem, quæ fit per obitum, loquuntur dicti textus; quorum proinde dispositio propter ejus singularitatem ad alios casus, nimirum ad beneficia alio modo vacantia in Curia non est extendenda. *Lott. cit. q. 27. à num. 28.* per quod tamen non negatur, beneficia vacantia apud Sedem alio modo, quam qui contingit per obitum, reservata esse (sic enim beneficium vacans per resignationem factam in manibus Papæ, verè vacat in Curia, ut *Jo. Andr. Anchar. &c. apud Lott. n. 33.* & est reservatum; non tamen est reservatum per reservationem clausam in corpore juris, sed per appositionem manus Papæ. Idem est, dum vacat per privationem factam in Curia; ibi enim vacat, ubi quis privatur beneficio, juxta regulam datam à Rota *decis. 35. de præb. in antiq. Lott. n. 30.* nam & illud reservatum est vi *Extrav. ad regimen. de præb. inter communes*; non autem reservatione clausa in corpore juris, cum nulla alia reservatio clausa sit in corpore juris, quam quæ inducta est per dictum *c. licet. 2. de præb. in 6.* in illo autem non continetur reservatio vacantium aliter, quam per obitum.

Questio 332. An igitur, dum Papæ non translata Curia alio abeunte recreationis, vel negotiationis alicujus causâ, beneficiatus aliquis moritur ibidem apud Pontificem, aut in vicinia ad duas diebus, beneficium illius sit reservatum, tanquam vacans apud Sedem Apostolicam, seu Curiam Romanam?

Respondeo: tamen spectando tantum dictos textus *c. licet. & c. præsent.* non fit reservatum quæ tale; siquidem vi dictorum textuum dici non possit vacare apud Sedem aut in Curia, dum vacat in loco, ubi Papa solum existit transeunter absque Cancellaria sua &c. veruntamen positâ & receptâ Constitutione Pauli III. 36. & Clem. VIII. 74. negari non debet, beneficium, etiam tali loco vacans, ubi Papa existit transeunter, reputari vacans apud Sedem, & eodem modo, ac si Romæ vacaret, existente ibidem Papæ, reservatum esse; expressè namque in ordine ad reservationem dictorum beneficiorum declaravit Paul. III. in illa sua Constitutio. 36. dum Papa digreditur aliò, unam eandemque Curiam Romanam existere & ceteri in Urbe, & ubi Papa est, sive locum, ubi tunc degit Papa, unâ cum loco, in quo remanere Cancellaria, Audientia causarum & literarum Apostolicarum,

tri-

tribunalia, Officiales & Consiliarii, unam eandemque constituere Curiam, & utrobique esse Curiam, adeoque beneficia in loco, ad quem se contulisset Papa, & intra duas leucas à dicto loco vacantia, non minus vacare in Curia, quam quæ tempore illius absentia Papæ vacarunt Roma. Garc. p. 5. c. 1. num. 396. & 394. Pirh. de præb. num. 334. Castrop. cit. p. 16. n. 4. citans Barb. de potest. Episc. p. 3. alleg. 5. n. 128.

Questio 533. Qualiter dictum c. licet. temperatum sit per c. statutum. de præb. in 6. & num. hodieum derogatum sit iterum dicto c. statutum.

1. **R**espondeo ad primum: per *cap. statutum*. in hoc limitatum esse *c. licet*. quòd vi illius beneficia vacantia per obitum in Curia conferri possint ab Ordinariis, dum ea Papa non contulit intra mensem; ubi illud notandum primò: mensem hunc acceptum pro 30. diebus, ut Pirh. de præb. n. 328. numerandum à die vacationis, & non à die scientia & notitia vacationis, ita ut, etiam si Papa nesciverit vacare beneficium, adhuc sit locus citata Constitutioni. Pirh. *ibid.*, Garc. num. 96. Chok. ad reg. 1. num. 23. citans Gl. in *cap. statutum*, contra Lott. l. 2. q. 27. n. 64. eò quòd tempus illud præfixum sit, non in odium, sive ob negligentiam Papæ omittentis conferre (in quo casu non curreret tempus, nisi à die notitiæ, uti patet in aliis collatoribus) sed in favorem Ecclesiarum, ne beneficia cum detrimento illarum vacarent diutius; vel etiam, quia per hanc moderationem reditur ad jus commune, secundum quod collatio beneficii spectat ad Ordinarium, ideo tanquam dispositio favorabilis sit extendenda, ut currat etiam contra ignorantem. Pirh. *loc. cit.*, citans Gl. in *c. statutum. v. numerandum*, quæ eadem glossa addat, quòd dies vacationis, à quo numerari incipit ille mensis, non computetur in mense.

2. Notandum secundò, quòd dicta limitatio inducta per *c. statutum*. extendenda non sit ad beneficia ex alio capite reservata, utpote in quibus nullum præfixum est tempus Papæ ad conferendum. Garc. *loc. cit.* nu. 97. citans Franc. in *c. statutum. n. 6.* Æn. de Falcon. de reserv. q. 4. effectum. 2. & 20. Gonz. ad reg. 8. §. 5. proem. à n. 143.

3. Notandum tertio, per dictam limitationem non excludi omnino Papam, ita ut amplius conferre nequeat post mensem elapsum beneficia vacantia in Curia; sed solum id operari, ut post mensem manus ordinarii collatoris amplius ligata non sit ad conferendum tale beneficium, adeoque possit & Papa conferre, modò præventus non sit ab Ordinario. Pirh. de præb. n. 329. citans Barb. in *collet. ad cit. c. statum. n. 17.*

4. Notandum quartò, ne Episcopi aliiq; collatores ordinarii per procuratores, quos fortè habent in Curia Romana cum mandato, ut statim post mensem elapsum beneficia vacantia in Curia conferant, ac sic Papam præveniant, sicut olim facere solebant; hinc in *cit. c. statum*. decernitur expressè, ut collatores ordinarii beneficia vacantia in Curia post mensem elapsum non nisi per se ipsos conferre possint, vel si ipsi remotè ab sint, per Vicarios suos generales intra eorum dicecesim existentes, & speciale ad id mandatum habentes. Pirh. num. 331. citans Gl. *hic*, quæ etiam addit, quòd

Episcopi, si præsentibus sint, per alios talia beneficia conferre non possint.

5. Respondeo ad secundum: *c. statutum*, quòd est Greg. X. revocatum denuo per *Extrav. pie sollicitudinis. de præb. inter communes*, quæ est Bonifac. VIII. adeoque posterior, negare videtur Mandos. ad *Lap. alleg. 57. n. 24.* apud Castrop. n. 5. negant absolute Zerol. in *pr. 2. v. reservatio. §. 7.* Lott. l. 2. q. 27. n. 55. dicens, id tanquam erroneum rejiciendum esse. Rationem hanc assertit Pirh. quòd auctor dictæ Constitutionis *pie sollicitudinis*. Bonifac. VIII. dictam Antecessoris Constitutionem in *c. statutum*. nunquam inseri voluisset sexto decretalium à se compilato, si illam per *Extrav. pie*, ante sextum decretalium à se editum revocare voluisset, cum jura abrogata non soleant inseri in corpus juris, ut ipse Bonif. in *proem. 6. decretalium*. Rationem aliam dat Castrop. nempe quòd correctio juris vitanda sit, quoad fieri potest absque eo, quòd rextibus inferatur violentia, dicendo nimirum, *Extrav. pie*. quæ reservantur beneficia omnia, sive cum, sive absque cura vacantia intra mensem, à data præsentium sic intelligendam: modò Papa provideat ea intra mensem: ita ut si ea non providerit intra mensem, sublata censetur reservatio. Aliam dat Lott. nimirum, quòd textus *cit. Extrav. pie*. nihil contineat contrarium *capiti Statutum*; dum nihil aliud habet, quam quòd Bonif. quia satagebar, ut vacantia apud Sedè idoneis conferrentur, reservat, non tantum beneficia, quæ in futurum vacarent, verum etiam, quæ ita intra mensem, computandum ex data illarum literarum, seu hujus suæ Constitutionis, vacarent seu vacassent: per quod non imposuit legem futuris imposterum vacationibus ultra mensem duraturis (quò minus nimirum ea beneficia, dum vacassent ultra mensem, absque pontificia de iis dispositione provideri possint ab Ordinariis) sed præteritis intra mensem à dicta harum suarum literarum datà jam elapsam, seu retro reputandum hæcenus vacantibus. Ex quibus inferit Lott. num. 61. & seq. citans pro hoc Gl. in *c. ult. de consuetu. in 6. v. ordinatur*. Card. Rebuff. & c. posse adhuc hodieum Ordinarium providere de beneficiis vacantibus in Curia; si Papa intra mensem de iis non providerit. Verum quidquid sit de hoc, num *Extrav. pie*. compati possit cum concessione facta in *cap. statutum*. quòd verum censet Castrop. *cit. n. 5.* nisi aliud consuetudo & stylus Curia declarasset, quo sic hodie firmatū esse ait, ut beneficia vacantia in Curia non permittantur, etiam post lapsum mensis, provideri ab Ordinariis, quòd signum sit, derogatum dicto *cap. statutum*, ejuſdem concessionem cessasse, aliis Ordinarii, cum in iure conservando sint vigilantissimi, non cessarent ab hujusmodi beneficiorum vacantium provisione, citat pro hoc Gonz. *ubi ante. n. 148.* Garc. n. 98. quòd tamen ipsum negat Lott. num. 63. dicens, quòd si talis casus occurreret, Curiam non subtraheretur post elapsum dictum mensem talis beneficii collationem Ordinario: verum ut derur talis casus, n. 64. dicit, se id agnoscere tam difficile, ut ferè ad impossibilitatem accedat; eò quòd mensis ille Papa non currat à die vacationis, sed à die, quæ Papa illius notitiam habuit (quòd ipsum tamen, ut dictum paulò supra, negant alii) ex quo sit, ut mirum non sit, si ob rei infrequentem usum aliqui dixerint, Curiam observare contrarium; addit etiam n. 65. Lott. quòd Papa, quando differt providere,

dere, dum provideat, non det datam currentem, sed proximam tempore porrectæ sibi supplicationis, quo apponitur parva, de que vide eundem Lott. l. 2. q. 23. n. 16.

6. Sed neque *c. statutum*, revocatum esse per *Extrav. ad regimen, de præb. inter communes*, tenet Pirh. n. 332. citans pro hoc Zerol. An. de Falcon. Rationem dat, quod correctio juris, præsertim, si favorable sit, aut à Concilio generali constitutum (quorum utrumque reperitur in constitutione *capitis Statutum*) non debet affirmari, nisi sit sufficienter expressa, quod in dicta *Extrav. ad regimen*, non apparet, cum solum clausula generalis sit adjecta, non obstantibus quibuscumque constitutionibus à prædecessoribus nostris editis. Nihilominus ait Garc. dubitari non posse, quin dicto *c. statutum*, derogatum sit per *Extrav. ad regimen*, quatenus nimirum ea innovatur quotidie à summis Pontificibus per regulas Cancellariæ: quin etiam Card. de Luca. in *sum. de benef. n. 30.* ait: crediderunt aliqui, sub reservationum cessatione cadere casum negligentia Papæ nuper defuncti non providentis intra mensem de beneficio ipso vivo vacante, quasi quod secuta Sedis Apostolicæ vacatione, jam impressa reservationis qualitate non obstante, inferior collator suam ordinariam reassumat potestatem: erronea verò huiusmodi opinio censenda est; vel quia canones ita desuper disponentes contrario usu antiquati sunt; vel quia restrictionem habent ad principaliter curata, citat seipsum *de benef. d. 24. n. 25.*

7. Hoc quoque notandum hic, quod etsi admitatur adhuc esse in usu, quod Ordinarius possit conferre beneficium vacans apud Sedem, dum Papa illud non contulit, non currat dictus mensis, Sede Apostolicâ vacante, respectu beneficiorum non curatorum; ideoque Papæ successor possit tale beneficium non curatum post electionem suam adhuc intra mensem integrum conferre, ita ut collator inferior interea de illo disponere nequeat. Pirh. n. 337. citans Anchar. in *c. si Apostolica. n. 4.* & Gl. in *c. statutum, v. numerandum.*

Questio 534. An omnia beneficia vacantia per obitum apud Sedem seu Curiam Apostolicam comprehendantur in reservatione cit. c. licet. ita ut nulla excipiantur?

1. **R**espondeo negativè; nam primò excipiuntur beneficia collata quidem, non tamen acceptata; hæc enim cum non vacent vi obitus illius, cui collata, & à quo necdum acceptata, quia hic nunquã dici potest ea obtinuisse, sed pergant vacare vi obitus prioris possessoris, qui, cum non obierit apud Sedem, dici non possunt vacare apud Sedem, etsi is, cui denuo collata, moriatur apud Curiam, antequam collationem sibi factam acceptarit. Pirh. *de præb. num. 335.* citans Franc. in *c. presenti. num. 1.*

2. Secundò excipiuntur vi *cir. c. licet*, Episcopatus, seu Ecclesiæ Cathedralis & Abbatia vacantes in Curia, aliæque dignitates electivæ, quia speciali notâ dignæ, seu specialiter sunt exprimendæ, Pirh. *loc. cit. n. 324.* Monach. Archid. Franc. Coraf. pluresque alii apud Garc. p. 5. c. 1. n. 13. Quamvis ipse Gracias de Abbatibus sentiat contrarium n. 114. & de aliis dignitatibus inferioribus, quamvis electivis, n. 119. certum ait, illas comprehendere *cir. c. licet.* & n. 120. addit, Corasium, dum p. 2. n. 8. dignitates electivæ eximit à dispositione *cir. c. licet*, intelligenter

dum de dignitatibus electivis, non quibuslibet, sed de iis v. g. Prioratibus, qui sunt per se, & non habent Abbatem superiorem; quia in effectu sunt idem, quod Abbatia. Verùm quidquid sit de jure hoc antiquo, nimirum de dicta reservatione clausa in corpore juris, hodie dum etiam Episcopatus, Abbatia, Prioratus, dignitates reservatæ sunt, & exprimitur in *Extrav. ad regimen. & reg. cancell. 2. 3.* & c. Garc. n. 117.

3. Tertio excipiuntur beneficia manualia, sive sint secularia, sive sint regularia; in manualibus enim Papales reservationes locum non habent, Pirh. *loc. cit.* citans Laym. Garc. *loc. cit. n. 510.* citans plures alios.

4. Quarto beneficia juris patronatus laicalis, ortifaltem ex causa onerosa; cum his non derogetur, nisi verbis expressis fiat derogatio, quod non fit in dicto textu, quidquid sit de eo, num reservata sint reservatione non clausa in corpore juris, de quo factis supra, ubi de derogatione juris patronatus.

5. Quinto regularia beneficia; in odiosis enim non consentur comprehensa, nisi sint expressa; in cit. autem textu non exprimitur. Castrop. *loc. cit. n. 6.* citans Gonz. *gl. 8. n. 11.* Barb. *cit. alleg. 57. num. 29.*

6. Sextò beneficia parochialia vacantia, seu incepta vacare apud Sedem, seu in Curia Sede Apostolicâ vacante; quin &, quæ vivo ad huc Papâ ceperunt vacare, dum Papa ante obitum suum nihil de iis disposuit; possunt enim ea liberè conferre collatores inferiores, etiam mox à vacatione, & ante elapsum mensem à die vacationis (qui aliàs expectandus est, dum manente in vivis Papâ vacant juxta *c. statutum de præb. in 6.*) ne diuturna vacatio periculum afferat animarum; sic namque expressè statuit Bonifacius VIII. in *c. si Apostolica, de præb. in 6.* non obstante Constitutione Clem. IV. in *c. licet, de præb. in 6.* Sed neque *cir. c. si Apostolica*, derogatum est per *Extrav. pie sollicitudinis, de præbendis, inter communes*, editam quoque per eundem Bonif. in qua generaliter reservantur beneficia, sive curata sint, sive non; est enim constitutio illa in *c. si Apostolica* posterior dictâ *Extrav.* & sic quodam parochialia correctiva seu limitativa illius. Garc. p. 5. c. 1. n. 102. & 108. citans Gl. in dictam *Extrav.* Pirh. n. 338. Castrop. n. 5. & 6. citans Gonz. s. s. *proom. n. 128.* Neque etiam illi *c. si Apostolica*, derogatum per alias *Extrav.* ulla, etsi dictâ Constitutione posteriores. Castrop. n. 6. Non per *Extrav. etsi 3. de præb. inter communes*, ubi etiam generaliter beneficia, sive cum, sive absque cura vacantia in Curia reservantur; quia hæc Constitutio fuit temporalis, ut patet ex textu dum dicitur: *quæ ad presens, & toto nostri Pontificatus tempore vacare apud Sedem contigerit* & c. adeoque cum suo conditore expiravit. Pirh. *loc. cit.* Garc. n. 106. Non per *Extrav. ad regimen. 13. de præb.* quæ reservantur semel affecta beneficia, qualia sunt parochiales vacantes, Papâ adhuc vivo, de quibus is nihil disposuit; nam & illa temporalis fuit, utpote non Sedi Apostolicæ, sed sibi reservant istiusmodi beneficia. Garc. n. 108. Pirh. *loc. cit.* Nec denique per *Extrav. ad Romanos. ult. de præb. inter communes*, ubi dicitur, quod omnia beneficia, etiam curata, semel affecta semper maneant affecta, & nequeant per alium quàm Papam provideri; limitanda enim est hæc *Extrav.* generaliter & indistinctè loquens: ut non intelligatur de beneficiis parochialibus, quæ vivo Papâ vacantia in Curia provisâ non fuere; cum lex posterior loquens generaliter

raliter rectè limitetur, & restringi debeat per legem specialem etiam priorem, nisi illi expressis verbis contradicat lex posterior talis generalis juxta l. non est novum. & l. sed & posteriores. ff. de LL. Sanch. de matrim. l. 2. d. 24. (ubi etiam addit, id verum esse, etiam si in lege nova seu posteriore addita sit clausula: non obstante: eò quòd intelligi ea debeat de lege priore contraria, quæ non possit cum posteriore subsistere per aliquam limitationem vel distinctionem) & alios apud Garc. n. 111. ita tradunt Garc. *ibid.* Castrop. Pirh. *ll. cit.*

7. Porro licet constitutio c. si Apostolica. extendi non debeat ad Ecclesias parochiales habitu tantum tales, cum cesset in iis, utpote nullam habentibus actu plebem seu curam animarum, ratio unica dictæ constitutionis. Pirh. n. 337. adhuc rectè eam extendi non tantum ad parochiales collegiatas, imò & ad alia beneficia curata, etsi parochialia non sint, ob identitatem rationis, nempe ob periculum animarum, si diu vacent, probabilius censet Pirh. *ibidem* cum Gl. in c. si Apostolica. contra Archid. & Francum. quinimò ob eandem rationem extendi id posse ad parochiales vacantes, etiam extra Curiam in mensè Papali, & quocunque alio modo reservatas, & quidem à fortiori (eò quòd, si in favorem Ecclesiarum parochialium & animarum per *cit. c. si Apostolica.* tollitur ista reservatio ob vacationem per obitum in Curia, quæ est omnium perfectissima, quia perpetua, & clausa in corpore juris, multo magis quævis alia reservatio dictarum Ecclesiarum tolli debeat) tradit Castrop. *cit. p. 16. n. 6.* cum Zerola in *pr. Ep. p. 1. v. beneficium. §. 3. & p. 2. v. reservatio. §. 5.* contra Franc. & alios; negat tamen Idem Castrop. cum Garc. n. 105. Pirh. *loc. cit.* Gonz. & aliis contra Zerol. idem extendendum ad beneficia parochialia devoluta ad Papam ob negligentiam collatorum inferiorum; eò quòd ista devolutio in penam negligentia sit inducta per Concilium Lateran. relatum in c. 2. de concess. preb. quod per dictam constitutionem c. si Apostolica. utpote nullam culpam collatorum respicientem, non est correctum. Pirh. *loc. cit.*

8. Septimo beneficia exempta & immediatè subiecta Papæ, etiam si vacent in Curia, hæc enim reservabilia non sunt.

9. Octavo excipiuntur à reservatione *cit. c. licet.* beneficia Urbis; non enim sunt reservabilia, dum à nemine provideri possunt, eorumque provisio privatè competat Papæ jure ordinario, utpote cujus Urbis illa particularis diocesis est, & in qua ipse solus Episcopus est, non habens alium coepiscopum, sicut in aliis diocesisibus, in quibus etsi Papa sit quoque Episcopus, habet tamen alios coepiscopos, nimirum istarum diocesisum Ordinarios; quin & hinc sit ei carior illorum provisio, quam beneficiorum aliorum vacantium in eadem Urbe & Curia; ita etiam, ut Gamb. de off. leg. l. 3. ad finem à n. 712. si discedens ab Urbe relinquat ibi Legatum, nequaquam censeatur ei concessisse facultatem ea conferendi. Castrop. *loc. cit.* citans Gonz. ad reg. 8. gl. 13. à n. 14. Barb. p. 3. de pot. Epif. alleg. 57. n. 320. Lott. l. 2. d. 27. n. 25. & 26. qui tamen n. 27. ait, inesse adhuc habilitatem reservabilitatis in beneficiis

4. Ecclesiarum parochialium Urbis, in quibus intulati sunt Cardinales, & hinc prodiisse specialem regulam eorum reservatoriam, quæ est septima; Cardinales enim in suis titulis jurisdictionem quasi Episcopalem habent, & hinc jure ordinario eorum beneficia provident. Pirh. *loc. cit.* cum com-

muni; de hac reservatione beneficiorum Urbis vide Monet. de oprione. c. 3. g. 3. Gonz. ad reg. 8. gl. 13. in principio. ad quos remittit Chok. ad reg. 1. cancell. num. 23.

10. Nonò excipiuntur beneficia illorum, qui originem seu domicilium, imò domum conductam habent apud Sedem, seu in Curia, nisi sint Curiales seu Cortesani, vel etiam prius fuissent Cortesani, & ibidem ratione Curia morarentur. Castrop. *cit. n. 6.* citans Simonet. de reserv. q. 30. n. 3. Garc. *cit. c. 1. n. 83.* Barb. ubi ante. n. 31. & c. sic enim expressè statuitur in c. presenti. de preb. in 6. Cujus rationem hanc dat Gl. in *cit. c. v. morarentur.* ne alias non leve crearetur Curia Romanæ præjudicium, cessante nimirum concursu ad illam, dum constaret omnium ibi degentium beneficia, etiam alibi existentia, spectare ad provisionem solius Papæ.

Quæstio 535. Qualiter dictum c. licet. 2. de preb. in 6. editum à Clem. III. vel ut alii numerant, IV. extendatur per cap. presenti. de preb. in 6. quod est Greg. X.

1. Respondeo: quemadmodum c. licet per c. presenti. limitatur in hoc, quòd vi illius excipiantur, ut dictum, qui originem vel domicilium habent in loco ubi est Curia, ita extenditur, seu extendi se velle dicit statutum in c. licet. primò ad beneficia, etiam eorum, qui in locis Curia vicinia inter duas dietas decedunt Legati, aut Nuntii Apostolici, vel quivis alii (sive Curiales sint, sive non, ut Gl. hic. v. alii) ad Romanam Curiam accedentes, vel ab ea recedentes, perinde ac si in loco, ubi Curia residet, morarentur; declaratq; expressè *cit. c. presenti.* se per loca vicina intelligere distantia ad dietas legales.

2. Secundo extenditur ad Curiales, qui etiam Ecclesià Romanà vacante peregrinationis, recreationis, aut alia quavis ex causa ad locum Curia vicinum secedentes, ibi decedunt, modò illi (etsi ad Curiam erant reversuri, adeoque animo citò redeundi recefferint) domicilium ibi seu domum propriam non habeant.

3. Tertio Curiales, qui dum Curiam de uno loco ad alterum transferri contigerit, eam sequentes, infirmitate fortè impediti, in itinere, dum Curiam sequuntur, vel in loco, unde Curia recedit, cum eam infirmi sequi non possunt, remanentes, ibi moriuntur; ita ut eorum beneficia quantumcunque locus ille, ubi decedunt, à Curia sit remotus, apud Sedem seu Curiam vacare censeantur. ita ferè textus *cit. c. presenti.*

Quæstio 536. An, & quare persona aliqua, etsi decedat in locis ultra duas dietas, quin & longissimè distans à Sede seu Curia, dicantur tamen decedere in Curia, seu apud Sedem; adeoque eorum beneficia vacantia sint reservata dictà reservatione clausa in corpore juris, nimirum vi *cit. c. licet*?

Respondeo: dum plures personæ ita addictæ sunt Curia Romanæ tanquam partes illius, ut præterea non liceat eis ab ea sine speciali venia Papæ recedere, quales sunt Cardinales, qui etiam vetus dicuntur constituere, quàm sequi Curiam; tamen si dicantur eam sequi constituendo. Lott. *cit. q. 27. n. 85. & 84.* citans Host. in c. Ecclesia. de elect. n. 5. Oldr. *conf. 293. n. 2.* inter quos Cardinales sunt Vicecancel-

recancellarius, Camerarius, Pœnitentiarius. Item quales sunt Notarii Sedis Apostolicæ, & Auditori condictarum, Correctores literarum, & Abbreviatores. Lott. n. 86. Item Capellani & ipsius Papæ Commeniales, & quivis alii Officiales, de ipsa Curia Legati seu Nuntii Apostolici, seu ipsius Papæ, Lott. num. 87. hi inquam, quantuncunq; à Curia recedant, abesse tamen non intelliguntur propter nexum, quo Curia obstricti sunt, exemplo servi, qui eò, quòd additus sit fundo, semper ibi esse intelligitur etiam si aliò negotii alicujus causâ secedat. l. *quasitum*. ff. de LL. l. *Seja*. ff. de fund. instrum. totum id operante juris fictione, quæ ideo veritati æquivalet. Lott. n. 86. & 88. Hinc itaque dictæ personæ ubicunq; moriantur, in Curia mori dicuntur, eorundemque beneficia vacare in Curia, adeoque respectu eorum causari reservationem clausam in corpore juris, idque ex speciali dispositione *Extrav. ex debito. de elect.* Lott. *ibid.* Unde etiam, si tales personæ per amotionem ab officio soluta fuerint à dicto nexu, quo prius astringebantur Curia, cessabit ea fingendi ratio, & cum ea ipsa fictio, ac consequenter reservatio inducta vi *cap. licet*. Lott. n. 89. Atque ex hoc sive hac occasione (cùm dictarum personarum sine obstrictarum Curia sint plurimæ) ortum, ut plures, & cum e plerique Auditores dixerint, omnia reservata censei vacare in Curia, & bonam esse sequelam: beneficii est reservatum, ergo vacat in Curia; cùm tamen reservatio ista ob vacationem in Curia longè & in pluribus differat ab aliis reservationibus. Lott. n. 82. & 83. Porro dum, ut patet *cit. Extrav. ex debito*, inducta sit ratiõne loci, & non personæ (quod, ut ait Lott. num. 90. bene observandum respectu ejus partis, quæ innovata est per *Extrav. ad regimen*, quæ & ipsa innovatur per *reg. 1. cancell.* eò quòd quâ parte non est expressè innovata, exspiravit cum Joanne XXII. ejus conditore, ut Mandos. *ad reg. 1. cancell. q. 1. n. 1.* Moneta *de optione*, c. 3, n. 40. Garc. p. 5. c. 1. n. 84. aliique apud Lott.) indultum concessum conferendi reservata sese non extendat ad beneficia dictarum personarum, dicto nexu seu officio durante, morientium in locis à Curia remotissimis. E contra verò extendat se indultum istiusmodi generale ad beneficia talium personarum, etiam quæ obtinuerunt ante dimissionem officii, si ex moriantur post dimissum officium in locis ultra duas diætas distitis à Curia; licet enim reservata adhuc sint ista eorum beneficia per *reg. 1. cancell.* reservatio tamen hæc penitus diversa est ab illa clausa in corpore juris, nec censetur inducta ratiõne loci, sed personæ, nimirum, quia ille fuit officialis; atque ita subsidiaria tantum, ut sunt omnes reservationes diversæ ab illa clausa in corpore juris in *cap. licet*. Lott. *2. cit. n. 90.* qualiter autem de cætero per dimissionem officii non cesset reservatio inducta per regulam Cancell. quando tale est officium, cui annexus Protonotariatus, vide Lott. à num. 94. & 99. duabus seqq. per totum, ubi de Protonotariis, eorundemque beneficiis reservatis.

Questio 537. Quinam in ordine ad dictum effectum reservationis dicantur Curiales, & qualiter ad declinandum hunc effectum censeatur dimissa curialitas?

Respondeo ad primum, illos dici Curiales, qui sunt Officiales Romanæ Curia, quales sunt Notarii, Scribæ, Procuratores, Advocati.

P. Leuren. Fori Benef. Tom. II.

Lott. l. 2. q. 32, n. 26. 37. 43. tales quoque sunt, qui Cardinalibus & Officialibus Curia Romanæ inferunt, juxta Pirh. *de preb.* n. 334. & Barb. *juris Eccl.* l. 3. c. 13, n. 24. qui pro hoc citat Mand. *ad reg. 5. cancel.* q. 1. n. 18. quod tamen improbat & erroneum dicit Lott. *loc. cit.* num. 40. & seq. eò quòd istiusmodi simplices familiares Officialium non sint officiales, nisi secundum latam quandam, eamque vulgarem acceptionem, quæ omnes, ut ait Lott. cohortales & coitesanos intelligimus, sitque curia principis quædam militia; alius autem nemo miles videri possit, quàm qui in numeros sit receptus, etiam si de cætero publicis expensis exercitum sequatur.

2. Secundò: Curiales censendi sunt, qui occasione Curia propter negotia propria vel aliena morantur in Urbe. Pirh. & Barb. *ll. cit.* Lott. n. 38. ex mente Rotæ *decis.* 616. p. 4. *recent.* n. 2. item in una Romana *beneficii S. Petri* 8. Aprilis 1622. unde eum, qui non occasione Curia, sed aliâ moraretur Romæ, v. g. si esset originarius, vel exterus habens ibi domum, vel beneficium residentiam exigens, non erit reputandus Curialis. Lott. num. 39. juxta *decis. Rot.* 116. n. 1. p. 4.

3. Respondeo ad secundum: non sufficit ad dictum effectum, quòd quis aliquando fuerit Curialis, sed requiritur, ut talis fuerit continuò usque ad mortem, idque probetur. Lott. n. 44. Pirh. *loc. cit.* Barb. num. 26. citans Mandos. *ubi ante*. q. 3. in *fine*. additque is num. 27. præsumi Curialitatem continuam usque ad mortem, nisi mutata probetur. Idem ait Lott. num. 45. præsumi nempe actum sequendi Curiam continuatum, donec probetur contrarium verbo vel facto, vel per cessationem causæ accidentalis. Addit etiam Barbof. adversus illam præsumptionem admitti levior probationem, etiam per alias præsumptiones & conjecturas; Lott. tamen è contra tradit, probationem animi mutati de sequenda amplius Curia non constitui per testes affirmantes, se sæpè à tali audivisse, quòd amplius sequi nollit Curiam; quamvis enim actus argumentis & conjecturis dignoscatur, & à priori quidem, quando declaratus fuit verbis prolatis, etiam extrajudicialiter (cùm in his, quæ ab animo dependent, statat declarationi & assertioni cujusq;) pro quo etiam sufficiunt testes singulares; à posteriori verò per factum subsecutum incompatible cum primo proposito (cùm qualitas factorum infinet qualitatem intellectus, ubi Bart. in *l. falso. c. de furt.*) in hoc tamen casu exigitur declaratio, quæ non possit postmodum tergiversari, sed quæ toti Curia ac Principi, aut saltem illius Officialibus innotescit propter eorum præjudicium; unde nimirum talis deinceps non potatur prærogativa & privilegiis Curia, cùm aliter protestatio hæc seu declaratio (nimirum non sequendi amplius Curiam) non possit habere vim resolutoriam illius reciproca obligationis, non accedente consensu alterius, saltem tacito præsumpto; ita ferè Lott. à num. 46.

Questio 538. In quo consistat specialis prærogativa & dignitas hujus reservationis?

Respondeo esse sequentes eas prærogativas: Prima: ut ei non refragetur regula de annali, ut sunt ipsa clara verba dictæ regulæ. Gomes. ad illam *reg. q. 31.* Gonz. *ad reg.* 8. gl. 13. n. 38. Lott. *cit.* q. 27. n. 44.

T

2. Se-

2. Secunda: ut sub generali facultate conferendi, etiam facta motu proprio, non veniant beneficia hac reservatione reservata, ut Doctores omnes *ad cit. c. licet. Lott. n. 45.*

3. Tertia: ut habeat vim specialis inhibitionis; quod tamen hodie ex rationis identitate ad omnes alias reservationes est extensum, *Lott. num. 46. juxta decis. Rota.*

4. Quarta: quod, si concurrant cum ea reservationes alia circa idem beneficium, & omnes in supplicatione narrentur, prout narrari debent, ubi ex eadem vacatione vel persona conflunt, gratia dispositiva restringatur ad hanc veluti digniorem, ita ut alia reservationes cum ea concurrentes non intrent, nisi tantum conditionaliter, nimirum in ejus defectu; adeoque Papa tanti illam aestimat, ut respectu ipsius ceteras quantumcumque precedentes non videatur curare. *Lott. a num. 47. & n. 66.* ubi: quod hac alias omnes reservationes precedat, & antevertat, ita ut, dum plures cum ea concurrunt, vinculum reservationis censetur beneficio ex ea prius, atque ita simpliciter injectum. Unde etiam, si hodie erigeretur quodcumque beneficium, censetur erectum sub hac lege, ut quoties vacaret in Curia per obitum, collatio illius Papae esset reservata; et quod, ex quo ista reservatio infertur à jure communi, praesumatur fundator se voluisse eidem juri communi conformare in ipsa erectione, nisi de contrario appareat.

PARAGRAPHVS IV.

De reservationibus inductis per regulas Cancellariae; ac primo de inductis per regulam primam.

Questio 539. Quid sint haec regulae, & unde ortum ducant?

1. Respondeo: sunt constitutiones quaedam Pontificiae majore ex parte concernentes causas & reservationes beneficiales (de his enim agitur prima earum parte usque *ad reg. 27.* à qua *ad 47.* de literis Apostolicis expediendis; ab hac usque *ad 56.* continentur varia constitutiones de dispositionibus Apostolicis expediendis; ab hac regula *56. ad 60.* de indulgentiis Apostolicis concedendis & obtinendis; ab hac ad finem usque de beneficiis vacantibus, & certo modo vacaturis, per Papam conferendis, *Chok. in rub. reg. Canc. n. 17.*) sic dictae, vel quia bona illarum pars concernit expeditionem literarum, quae in Cancellaria expediuntur, vel quia in Cancellaria publicantur, & regeftis consignantur, idque auctoritate Papae, *Chok. loc. cit.*

2. Respondeo ad secundum: solet quilibet Pontifex initio sui Pontificatus (hoc est, mox die insequente assumptionem seu electionem illius, ut *Barb. juris Eccl. l. 3. c. 13. n. 95.* cum statim ac electus administrare possit ante consecrationem, ut Doctores communiter *ad c. licet. de elect. Chok. ad proem. reg. Canc. n. 4.*) has regulas facere seu reassumere, renovare & publicare, juxta stylum suorum Antecessorum, mutando vel addendo aliquid, prout negotiorum cursus postulaverit. *Castrop. cit. d. 2.*

p. 17. n. 1. Engels in proem. num. 14. Porro consuevere Pontifices non prius eas evulgare, quam excussa fuerint acerrimo judicio praecipuorum Curiae Officialium, maxime verò antiquorum Rota Auditorum. *Lott. l. 2. q. 41. num. 41. ex Gonz. gl. 30. n. 18.* Primus omnium eas edidisse, & sic appellasse dicitur Joannes XXII. *Engels loc. cit. initium eas habuisse circiter anno 1330. ait Card. de Luca, de benef. d. 1. n. 23.*

Questio 540. Qualiter haec regulae obligent, & obligare desinant?

1. Respondeo primo: non solum regulae haec ius particulare inducunt, seu sunt locales, hoc est, certo loco, v. g. Cancellaria Romana circumscripta; nam inde, ut dictum, nomen non habent, sed revera jus universale inducunt, seu legum generalium rationem habent, ita ut extra Curiam per orbem totum ligent. *Chok. in rub. reg. Canc. n. 18. & seq. citans Gomef. in proem. ad dictas reg. q. 2. n. 4.* et si forte in uno alterove à rigorosa illa legis ratione desinant, v. g. quod morte conditoris expiant, de quo paulò post. *Bass. tom. 2. v. lex. n. 10. citans Azor. p. 1. l. 5. c. 18. q. 11. excipie tamen regulas illas, quae non sunt de dandis, & quae literarum tantum expeditionem in Curia faciendam respiciunt; haec enim jus universale non constituunt, nec extra Curiam ligant; sed vim solum constitutionis particularis obtinent; utpote quae restrictae sunt ad certum & particularem effectum & locum. *Chok. loc. cit. num. 22.**

2. Respondeo secundo: incipiunt haec regulae ligare mox à puncto constitutionis earum, quoad effectum nullitatis actus in contrarium, ita ut provisio, etiam bona fide facta de beneficio in iis reservato, sit nulla ob decretum irritans in iis contentum; ad valorem enim sui, dictumque effectum nullam aliam solemnem publicationem egent; quoad effectum tamen incurrendi poenas in iis contentas non ligent, nisi post publicationem. *Chok. ad proem. reg. Canc. n. 20. Barb. & Castrop. ll. cit.*

3. Respondeo tertio: per mortem cujuslibet Pontificis eas resumentis vis & auctoritas dictarum regularum expirat, adeoque cessant regulae reservatoriae Sede vacante. *Barb. Chok. ll. cit. Zerol. in pr. p. 1. v. reg. cancel. §. 7. Gonz. §. 5. proem. n. 5. Wamef. vol. 1. conf. 245. n. 4. & c.* Unde beneficia vi earum reservata, Sede Apostolica vacante, liberè conferunt Episcopi, seu ordinarii Collatores, possuntque tanquam soluti vinculo ordinariae suae potestate providere in quolibet mense. Auctores iidem. Exceptis tamen iis, qui Concordatis Germania subsunt; hi enim beneficia, etiam Sede papali vacante, in mense papali vacantia providere nequeunt, sed manent illa Papae successorii affecta. *Chok. loc. cit.* de quo tamen in contrarium dicenda vide infra, ubi de Concordatis Germania. Quin & non solum omnes menses erunt Ordinarii, & hic providere poterit de omnibus, vi regularum Cancellariae reservatis ante assumptionem novi Pontificis; sed etiam antequam is regulas Cancellariae constituat, seu reassumat, ita ut, si etiam in illo medio tempore ab assumptione usque ad editionem regularum vacaret aliquod beneficium in mensibus aliis reservatis, possit de eo providere Ordinarius. *Barb. & Chok. ll. cit. ex Gonz. ad reg. §. 5. proem. n. 46.* Quae tamen intelligenda, nisi Papa tempore assumptionis suae dicta benefi-